

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt direkte spørge fru Lizzie Lichtenberg: Er der med dette forslag tale om, at der sker en nedsættelse af huslejerne?

Det, der sker – og det vil jeg gerne have om fru Lizzie Lichtenberg vil være venlig at bekræfte fra talerstolen – er, at man beskærer det tilskud, som den enkelte har mulighed for at få. Jeg tror, den enkelte – det være sig pensionist eller børnefamilie – er ligeglad med, hvordan teknikken ser ud, men fakta er, at hver enkelt person får skåret et beløb.

Vi har aldrig sagt andet, end at vi meget gerne så, hvis man kunne gøre huslejerne lavere, tværtimod. Vi har tværtimod gentagne gange rejst det forslag, som også er med her, om muligheden for, at man fra socialforvaltningerne selv kunne rejse spørgsmål om urimelig høje huslejer. Det har vi ikke tidligere kunnet få igennem, og det kan vi da glæde os over at man nu godt vil. Men man kan ikke med rimelighed – og det vil jeg gerne have fru Lizzie Lichtenberg til at bekræfte – påstå, at dette her er en sænkning af huslejerne.

Det, det drejer sig om, er rent faktisk, at man tager ca. 1 mia. kr. fordelt over 3 år fra boligstøttemodtagerne, penge, som de rent faktisk mister til forbrug efter 1. juli 1990. Jeg vil godt høre, om det ikke er korrekt.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det beløb, en boligtager, som er støtteberettiget, selv betaler, er huslejen minus støtten. Hvis huslejen nedsættes – og jeg nævnte det i forbindelse med det udvalgsarbejde, der skal være, og som måske kunne vise vejen til, hvordan man også kunne nedsætte huslejerne – så bliver det samlede beløb næsten, som det er i dag. Og det er den mekanisme, vi meget gerne vil have ind, således at lejen bliver omkostningsbestemt. Det er så let at sætte lejer op, når man bare kan gå til det offentlige og få forhøjelsen dækket ind, og vi har simpelt hen et medansvar alle sammen. Derfor er det den mekanisme, vi gerne vil have ind, og det er det, jeg håber på. Det var i forbindelse med udvalgsarbejdet, jeg udtalte mig, og derfor håber jeg, at det kommer.

Med hensyn til de 80 kr. for i år så er det ganske rigtigt. Det er et besparelsesforslag, som er nødvendigt, men man skal da se det sammen med hele finanslovsforslaget. Der er jo betydelige afgiftslettelser også inden for det her, for det er en omlægning af det danske samfund, vi er i gang med. Det er jo så nemt at tage et lille bitte område ud og gøre det til prygelknabe, men jeg tror, man skal se det hele under ét. Det er i hvert fald Det Konservative Folkepartis mening, at vi skal kunne lette udgifterne for danskerne, men før en omlægning bliver vi altså lige nødt til at gribe ind, og det er det, vi gør herved for i år, 1990.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det glæder mig, at fru Lizzie Lichtenberg nu kom på talerstolen og erkendte, at det, der sker fra 1. juli 1990, altså i år, og 1. januar 1991 og 1. januar 1992 med optrapning til 150 kr., er en ren beskæring direkte i forhold til den enkelte boligstøttemodtager. Det glæder mig, for det synes jeg folk også uden for det her hus har krav på helt klart at få slået fast.

Jeg synes, det er lidt for nemt bare at slå det hele sammen og sige: Jamen det er jo en del af finanslovaftalen. Jeg vil godt bede fru Lizzie Lichtenberg klart beskrive, hvilke afgiftslettelser en pensionist, en børnefamilie eller en førtidspensionist har modtaget som kompensation, som svarer til disse beløb.

Jeg synes, det er lidt besynderligt, at det lige nøjagtig er de grupper, der har den laveste indkomst – det er nemlig kun dem, der kan få boligstøtte – der skal betale for en økonomi, der ikke hænger sammen for regeringen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

I forlængelse af fru Lissa Mathiasens sidste bemærkninger var der et udtryk hos fru Lizzie Lichtenberg, som jeg studsede en smule over. Hun brugte udtrykket, at der var tale om socialsentimentale bekymringer her.

Jeg synes ærlig talt, jeg har hørt meget fra konservativ side, men det er da det stærkeste, jeg har hørt længe, at det skulle være socialsentimentalt at påpege, at dette ensidigt rammer de dårligst stillede. Jeg synes, der er tale om en arrogance uden lige over for pensionisterne, over